

med, at Forsætningen var bygget paa den almindelige Valgret — dette er jo Noget, som ganske vist kun med stor Modifikation kan siges, idet Forsætningen jo dels er bygget paa den almindelige Valgret, men dels ogsaa paa noget Andet —, eller naar det ærede Medlem kom med noget Saa-dant som dette, at det kun var en lille Del af Landsthinget, der var folkevalgt, medens dette iøvrigt var klassevalgt. Gave vi ikke ofte hart Leilighed til at fremhæve, at Landsthinget i lige saa høi Grad, ja, jeg tror endog i høiere Grad end Folkethinget, kan siges at være Udtrykket for det hele Folk? En saadan Paastand som den, at en lille Del af Landsthinget er folkevalgt, men det øvrige klassevalgt, er en fuldstændig Mistjendelse af Begrebet om Folket; det er en Opfattelse af Folket, som om det ikke bestod af Andet end en Aggregation af visse Tal af Individier, ikke som om Folket var en levende Organisme med mange forskellige Led og Organer, der hver har sin særegne eiendommelige Bestemmelse og sit særegne eiendommelige Hverv, og som om man ikke lige saa godt fit Folket fat, naar man søgte det igjennem disse forskellige Artikulationer, hvorigjennem det er udført, som naar man søger det blot igjennem Tallet, som om man ikke egentlig netop maatte sige, at Folkethinget lige saa vel kan siges at være en Klasserepræsentation som Landsthinget kun med den Forskjel, at medens Landsthinget er Repræsentant — det er i alt Fald Hensigten, at det skulde være det — for samtlige Klasser i Landet, for den større Mængde og for en Mængde berettigede Interesser her i Landet, saa bliver Folkethinget mere og mere ved de Herrer's Bestræbelser arbeidet henimod at være en Repræsentation for en enkelt Klasse, nemlig for Landbostanden, Gaardmandsklassen. Endelig fremkom det ærede Medlem med den Erklæring, at vi maatte have en Ende paa Krisen, men uden at han i nogen Maade kunde angive, eller engang forsøgte at forklare, hvorledes vi skulde faae Ende derpaa. Jeg mener mine Herrer, at alt dette er af den Beskaffenhed, at det er Ting, som vi oftere have hørt, og som vi gjentagne Gange have modsagt, og om de ærede Herrer derovre paa den anden Side end aldrig blive trætte af at gjentage dem, saa maa de holde os til Gode, om vi maatte blive trætte af at modsige dem. Der er ikke nogen stor Opfordring for os til at tage Ordet, først end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds ser sig i Stand til at føre sin Erklæring om, at vi maa have Ende paa Krisen, ud paa en praktisk Maade ved at angive os, hvorledes den skal faae Ende.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er Flere, der ønske at udtale sig, anser jeg det for rigtigt her at standse Forhandlingerne.

Der er indbragt et Andragende ved Folkethingetsmanden for Skanderborg Amts 2den Valg-

kreds (N. Jensen) fra Silkeborg Kommune om Understøttelse af Statskassen til Opførelsen af en Kirke i Silkeborg.

Ved Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) er indbragt et Andragende fra endel militære Pensionister om, at Pensionisterne med Hensyn til Dyrtidsstillæg maa blive stillede paa lige Fod med Embedsmændene.

Ved mig indbringes et Andragende fra Kallundborg-Kjøbstads Byraad om Kallundborg-Marhus-Routens Optagelse som daglig dobbelt Postroute. Samtlige disse Andragender ville blive overgivne til Finantsudvalget.

Forhandlingen vil blive fortsat imorgen og saafremt den, hvilket jeg antager, maatte blive tilendebragt imorgen, er det Hensigten, at det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, skulde vælges iovermorgen.

Næste Møde vil altsaa blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

Mødet hæver Kl. 4. 55 Min.

Ottende Møde.

Torsdagen den 12te Oktober Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det er noget sent, at jeg kommer til at svare et æret Medlem, (Th. Nielsen), som henvendte sin særlige Opmærksomhed paa de Anliggender, der vedrøre Kultusministeriet, den første Dag, da disse Forhandlinger begyndte. Jeg har opfat at svare i den Forvent-